CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE ATLETISM

Buletinul competiției

● **Doar doi dintre participanții la prima ediție a „internaționalelor" din 1948 se mai află încă în activitate și vor lua startul și în întrecerile din acest an. Este vorba de maestrul emerit al sportului** Ion Baboie **și de maestrul sportului** Dumitru Chiose. **În 1948 primul a participat la maraton (locul III), celălalt la 5 km marș (IV). De data aceasta ei vor concura la 20 km marș.**

● În cadrul unui concurs desfășurat la Predeal, Gheorghe Costache a aruncat ciocanul la 64,68 m, cel mai bun rezultat românesc al sezonului. Cu același prilej au evoluat și cîțiva dintre juniori: greutate F: Cocut 12,78 m, Loghin 12,58 m (ambele recorduri personale), Murărescu 12,32; disc: Murărescu 39,93 m, Cocut 39,06 m, C. Ionescu 37,51 (!); 1500 m obst.: M. Ionescu 4:16,0.

● **În cazul în care simbătă va ploua torențial la Poiana Brașov, probele primei zile de concurs se vor desfășura duminică dimineața, indiferent de condițiile atmosferice.**

● Cursele de 20 km marș și maraton se vor desfășura în Brașov, pe șoseaua spre Codlea, sîmbătă, de la ora 17,30 și, respectiv, duminică, de la ora 17.

● **Celor mai merituoși dintre participanții la campionatele internaționale le vor fi oferite numeroase premii din partea Federației române de atletism, comisiei de organizare și Administrației de stat Loto-Pronosport.**

● Biroul F.R.A. a numit în funcția de director al concursului pe tov. **Florian Laslău.** Arbitrul principal va fi **Gh. Georgescu, ajutat de D-tru Eremia, Nicolae Gurău și Bondoc Ionescu-Crum.**

(Urmare din pag. 1)

Acum, el se simte mai bine, dar nu vrea să rişte o recidivă. De aceea, Figuerola va urmări concursul din tribună, de unde își va încuraja compatrioții. În absența fortuită a alergătorului de 10 secunde, vedetele formației cubaneze au rămas sprintera **Miguelina Cobian** (11,5 și 23,4 în 1968), aruncătorul de ciocan **Enrique Samuels** (68,78 — nou record, obținut la concursul „Narodna Mladej" de la Sofia), **Juan Morales** (13,9 pe 110 mg), **Violeta Quesada** (11,5 și 23,8) și junioara **Marlene Elejarde** (11,6, 23,8 și 11,1 pe 80 mg).

Atleții români se află de mai multă vreme în frumoasa noastră stațiune alpină. Din păcate, însă, condițiile atmosferice nu le-au permis să efectueze un antrenament „tare". Și totuși, s-a lucrat foarte serios, chiar și pe ploaie, ceea ce ne dă speranțe într-o comportare bună. La antrenamentul de astăzi, o echipă de reporteri ai televiziunii din R. D. Germană a luat un interviu Liei Manoliu, solicitîndu-i totodată lui Mihai Raica părerea asupra apropiatei întreceri în care reputata atletă română este angajată în compania puternicelor aruncătoare de disc Westermann (R. F. a Germaniei — de două zile din nou în posesia recordului mondial), Stugner (Ungaria) și Illgen (R. D. Germană). Nu departe de locul unde Lia Manoliu zimbea în fața camerei de luat vederi, discobolul nostru, Iosif Naghi, într-un ultim antrenament, își pregătea reintrarea, realizînd serii de aruncări în jurul a 60 de metri.

Dintre atleții bulgari care au participat la antrenamentul de joi, am remarcat pe fostul campion balcanic la aruncarea discului **Todor Arlarski**, pe sulițașul **Mitiu Dicev** și pe aruncătoarea de greutate **Maria Ciorbova**...

La ora la care telefonăm, compresoarele tăvălugesc pista stadionului, iar organizatorii așteaptă cu nerăbdare autocarele cu alți oaspeți ai „internaționalelor".

„LEGENDA POULIDOR"

Un înger sumbru, cu privirea ostilă, pare să-l urmărească pe Raymond Poulidor de-a lungul diferitelor trasee pe care le adoptă anual Turul Franței... La șapte ediții după debutul în „Marea buclă", „Poupou", răsfățatul tribunelor, idolul milioanelor de suporteri din țara gazdă, a eșuat tocmai atunci cînd împrejurările se arătau prielnice unui succes facil. Într-adevăr, contracandidații cei mai autorizați (Anquetil, Merckx, Gimondi, Motta) nu luaseră startul, din motive diverse. La Font-Romeu, două treimi din parcurs rămăseseră în urmă, iar omul nr. 1 al bătrînului Bidot era instalat într-o poziție foarte avantajoasă, la mică distanță de tricoul galben pe care spera să-l îmbrace la St. Etienne sau la Grenoble. După cum se știe, soarta a hotărît altfel. Un derapaj în urcușul spre La Capelle, chiar la începutul etapei Font-Romeu — Albi, o căzătură gravă pe asfaltul umed, urmată, firește, de ofensiva brutală a principalilor adversari — și iată-l pe învingătorul prezumtiv redus la neputință, în ciuda eforturilor sale de-a dreptul eroice. Cu o dîrzenie exemplară, Poulidor încearcă să continue. Cu fața tumefiată, cu cotul și genunchii în bandaje elastice, el pleacă spre Aurillac, însă îngerul negru intervine din nou, sub forma unui incident mecanic. Din nou, spaniolii, belgienii, italienii atacă dezlănțuit; secunzii lui Poupou, inclusiv Pingeon și Bernard Guyot, rămîn să-și ajute liderul, periclitîndu-și propriile poziții. Strădanii zadarnice: Poulidor sosește la 9 minute de Bitossi, dar, ca o ultimă ironie a soartei, împreună cu Van den Berghe, fostul tricou galben... În dimineața următoare, el nu se mai prezintă la apel; rămîne în camera de la hotelul „Terminus" (nume predestinat!), încercînd să-și consoleze soția, profund afectată de acest formidabil lanț al ghinioanelor...

Restul — se știe, și în fond, nici nu prezintă mare interes. Victoria lui Jansen, remarcabilă în sine, pare puțin semnificativă ținînd seama de mediocritatea concurenței și de circumstanțele amintite. Singurul element deosebit al ediției recent consumate îl constituie probabil amplificarea „legendei Poulidor" — campionul nesansei, omul care, ca și Louison Bobet, la timpul său, trebuie să înfrunte nu numai adversarii de pe șosea, ci, mai ales, opoziția zeilor! Cu precizarea necesară că Bobet a evoluat alături de giganți ca Bartali, Coppi, Koblet, Kubler, Gaul, Bahamontes...

Dar, cine știe — poate că tocmai această nouă mezaventură, intensificînd aureola sumbră ce-i învăluie palmaresul, va transforma într-un veritabil triumf o viitoare izbîndă a lui Poulidor, mai ales dacă ea va fi obținută în compania actualilorași ai pedalei.

Dan DEȘLIU

Atenție sporită creșterii cadrelor din mișcarea sportivă

(Urmare din pag. 1)

82 președinți de consilii județene și municipale, 55 au studii superioare de specialitate, iar 90 la sută dintre metodiștii organelor locale sînt profesori de educație fizică, ceilalți fiind antrenori cu vechi state de serviciu.

Pînă la această oră, au fost pregătiți un număr de 6 575 de antrenori pentru toate ramurile sportive, mai mult de jumătate fiind absolvenți ai I.C.F., ai facultăților de educație fizică sau ai cursurilor speciale de un an. Dintre aceștia, 257 au categoria I, 713 a II-a, 2680 a III-a, 2714 a IV-a și 211 cat. a V-a (statistica este raportată la situația existentă în perioada anilor 1965—1968). După cum se vede, ponderea o au antrenorii din categoriile inferioare de clasificare, ceea ce reflectă pe de o parte o anumită reținere sau chiar indiferență din partea lor în privința susținerii examenelor de promovare în categorii superioare și, pe de altă parte, absența unor rezultate de valoare în munca lor practică, pe baza cărora să se poată face propuneri de avansare.

La prima vedere, totalul de 6 575 de antrenori ar reprezenta, desigur, o cifră însemnată. Dar, din păcate, acest număr nu figurează decît în scripte, pentru că, în realitate, numărul celor angajați efectiv în procesul de pregătire a sportivilor din cluburi și asociații este de numai 1931 (!?). Și mai departe, dintre aceștia doar un număr neînsemnat (586) activează în mișcarea sportivă, fiind încadrați cu normă întreagă, ceilalți (1 345) avînd cîte o jumătate de normă. În fine, peste 3 000 de cadre cu calificare de antrenori activează în învățămînt, sau în alte sectoare, dar cei mai mulți au cu totul alte îndeletniciri decît sportul.

Din cuvîntul unora dintre participanții la ședință a reieșit că, în anul 1968, la cele 17 cluburi subvenționate de C.N.E.F.S. activează 417 antrenori, dintre care însă 213 au funcția de bază în alte instituții și întreprinderi. La CSMS Iași, de pildă, din 19 antrenori doar 2 sînt încadrați cu funcția de bază la club, la CSM Sibiu 3 din 16, la clubul Mureșul Tg. Mureș 4 din 17 etc. În județul Cluj, așa cum a arătat tovarășul Francisc Lorinczi, există 605 cadre tehnice de specialitate, dintre care 207 profesori de educație fizică. 184 dintre aceștia au obținut și calificarea de antrenori, dar numai despre 23 se poate spune că muncesc la un nivel corespunzător, cu rezultate bune pe linia sportului de performanță. „Constatăm, spunea vorbitorul, o lipsă de preocupare pentru activitatea sportivă și la unele cadre de specialitate, cu o bună pregătire, din învățămîntul superior. Există la Cluj numeroși asistenți și lectori, dar unii dintre ei nu-și justifică — pur și simplu — funcția pe care o dețin".

Și astfel de situații, cum subliniază și tovarășul A. Brînduse (Dolj), se constată în multe alte localități din țară.

Nu puțini sînt antrenorii despre care se poate spune că prin munca, priceperea și strădaniile lor au contribuit la afirmarea mișcării sportive din România pe plan mondial, în mai multe ramuri sportive. Privită, însă, în ansamblu activitatea antrenorilor salariați nu poate fi apreciată ca satisfăcătoare. Mai sînt, din păcate, destui antrenori, chiar de categorii superioare, care — de ani și ani — n-au reușit să pregătească măcar 1—2 sportivi de o valoare națională, ca să nu mai vorbim de o valoare internațională. Nu puțini sînt, de asemenea, antrenorii care — deși au avut la dispoziție condiții bune de lucru și elemente tinere, talentate — n-au reușit să obțină rezultate pe măsura acestor condiții, cu sportivi ca Alexandrina Stoenescu și Constantin Bloțiu (atletism), Vasile Burlacu (ciclism), Gica Manafu (înot) și lista nu se termină aici. Încă multe asemenea exemple pot fi date din haltere, gimnastică, tenis de masă și de cîmp și, mai ales, fotbal, chiar de la secții puternice, încadrate cu 4—5 antrenori, de la cluburile Dinamo, Steaua, Rapid, Progresul ș.a.

Situația necorespunzătoare existentă în multe cluburi și asociații a fost determinată și de sistemul — de pînă acum — al încadrării antrenorilor cu cîte o jumătate de normă. Mulți dintre aceștia au urmărit, în principal, realizarea unui cîștig suplimentar.

Din analiza muncii de pregătire și angrenare a antrenorilor reiese pregnant necesitatea perfecționării și îmbogățirii continue a cunoștințelor lor profesionale, pentru desfășurarea unei munci susținute, orientate pe baze științifice, pentru introducerea noului în concepție și în practică. Este o sarcină extrem de importantă, căreia va trebui să i se acorde toată seriozitatea cuvenită.

PATRU ÎNTR-O LOTCĂ

(Urmare din pag. 1)

folos acest spațiu, bagajele trebuie scoase afară sau trebuie stivuiți oamenii. Am ales cea de a doua soluție și — după ce am închis capetele suprafeței acoperite, transformînd-o într-un semicilindru — ne-am culcat. Furtuna continua să șuiere, dar noi ne simțeam la adăpost și, dormind cu picioarele deasupra Dunării, visam banchize.

A doua zi, foarte de dimineață, după ce pescarii din Crivina au refuzat să ne vîndă cîteva plătici amărîte, convinși fiind că sîntem trimiși în control de inspectoratul piscicol (inspectorii piscicultori obișnuind, după credința lor, să doarmă pe maluri, încălțați cu bascheți), ne-am mulțumit cu supa noastră de ciuperci — cea de toate zilele — și am pornit spre Ostrovul Mare.

Era o lumină aburită care estompa depărtările și, ca în toate diminețile, Dunărea ni s-a părut plină de farmec — cafenie și metalică, lucind stins, uleioasă aproape. De pe mal se auzeau mierlele și, mai devreme decît am crezut, am ajuns în patria piloților Cataractelor și Dunării de Jos — Ostrovul Mare, denumit de către marinarii olteni — „insulă".

Era sîmbătă, pe la unsprezece, și femeile erau la cîmp. Spun „femeile", deoarece bărbații — sau măcar trei sferturi dintre ei — navigau la ora aceea „în jos", adică spre Giurgiu, Brăila, Galați sau „în sus", adică spre Viena și Regensburg, dacă nu ajunseseră cumva la Marsilia sau la Cadiz.

Pe țărm pescuiau cîțiva pensionari, un pilot în putere venit să se odihnească acasă o zi sau două și, mai departe, nevestele care nu se duseseră la cîmp — spălau rufe.

Ni s-a spus că seara ulițele se umplu de femei care tăifăsuiesc, așezate în fața porților, asortînd la modernii pantofi vienezi poșete la fel de vieneze și de moderne. Din păcate, în unica seară pe care am petrecut-o la Ostrovul Mare, am fost ocupați cu anchetarea unui furt asupra căruia voi reveni numaidecît. Atunci, însă, înainte de amiază, ascultam istoria nescrisă a „satului femeilor" menționat în toate ghidurile ca „sat al piloților". Din păcate, istoria feminină a Ostrovului Mare e apocrifă. A trebuit să ne mulțumim să transcriem doar cronica sa marinărească.

Se pare că primul ostrovean — mare — sau ostrovmărean — care a ales calea apelor a fost Gheorghe Boancă. Ajuns timonier, Boancă revenea prin sat, îmbrăcat în uniforma navigatorilor civili, avînd în buzunar și un permis C.F.R. cu douăzeci și patru de călătorii. Aureola aceasta ceristă, care îi nimba fruntea de marinar, a zguduit multe suflete. Dumitru Boțoacă zis Paicu l-a urmat numaidecît, apoi Taichie Dop și Dragomir Niculae.

Oricare dintre marinarii pensionari — redeveniți țărani — îți poate spune pe ce vapor și cîți ani anume a navigat fiecare dintre ctitorii tradiției de vaporeni a Ostrovului Mare. Înaintașii dorm de mult somnul de veci — dintre așa-numiții „bătrîni" fiind în viață numai Dumitru Munteanu, în vîrstă de 77 de ani. Ascultăm — și notăm — istoria nescrisă a satului, așezați sub o boltă de viță de vie. Cel care ne-o istorisește e Dumitru Budulan, fost navigator. Asemeni celorlalți, s-a retras după pensionare în grădina din spatele casei — sapă, seamănă și stropește vița spînzurată pe araci. Are peste șaizeci de ani, dar nu-i dai cincizeci — e musculos, sprinten, surîzător.

O ușoară distragere mărturisește, poate, trecerea anilor. Dar, ține să ne convingă cu tot dinadinsul că piloții — și mai ales loții — au viața mai scurtă decît a celorlalți oameni. Datorită nopților petrecute la timonă, datorită concentrării nervoase. Dumitru Munteanu, vaporeanul de care ne-a pomenit, e singurul care a trecut de 75 de ani. Ceilalți bătrîni ai satului, Nicolae Vîldescu, Ion Vijdei, Marin Popescu, de 98, 95 și, respectiv, de aproape 90 de ani — n-au navigat niciodată. Au trăit totdeauna în preajma caișilor, a porumbului, a viței de vie. Nu i-a supt apa. N-au așteptat apropierea rifurilor în nopțile de furtună.

„Dar dumneavoastră sînteți în putere — spunem. Arătați mai tînăr cu zece ani, decît vîrsta pe care o aveți".

Rîde. „Asta se datorește muncii la grădină, din ultima vreme". Și, la urma urmei, toți sînt voinici pînă mor. Și Pencea și Grozea și Golea. Nu, astea nu sînt nume adevărate. Sînt „policre".

Și ne înșiră poreclele unor oameni din sat — bizarele, caricaturalele porecle oltenești. Fiindcă insula piloților și a femeilor face parte din Oltenia — din „litoralul" ei. Și oamenii, navigatori sau nu, au limba ascuțită. Și se „policresc": Cucu, Poza, Bîz, Cucuvea, Brutu, Patentă, Gaie, Membru, Băloacă.

Încîntați de savoarea argoului onomastic, ne îndreptăm spre ambarcațiune, cu gîndul de a porni la drum. Dar, din barca încredințată unei paze iluzorii a dispărut aparatul de fotografiat.

Nu mai putem pleca. Telefonăm la Gogoșu după șeful de post. Popasul se transformă în anchetă.

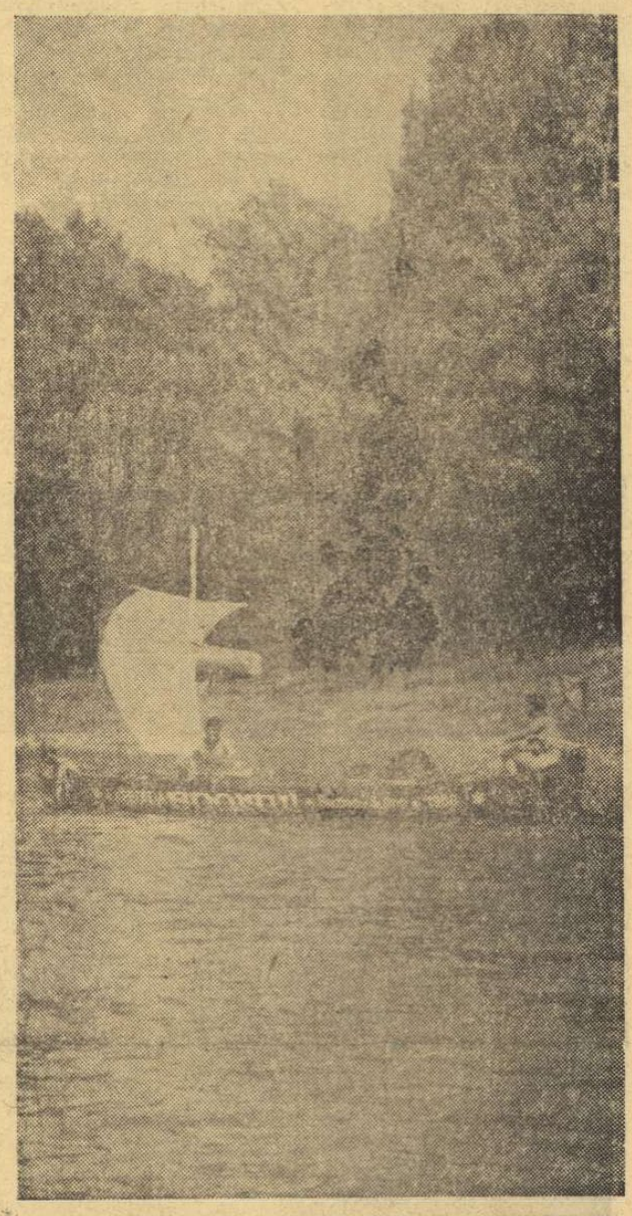

Foto: Tr. GEORGESCU

CUPA FEDERAȚIEI ROMÂNE DE CĂLĂRIE

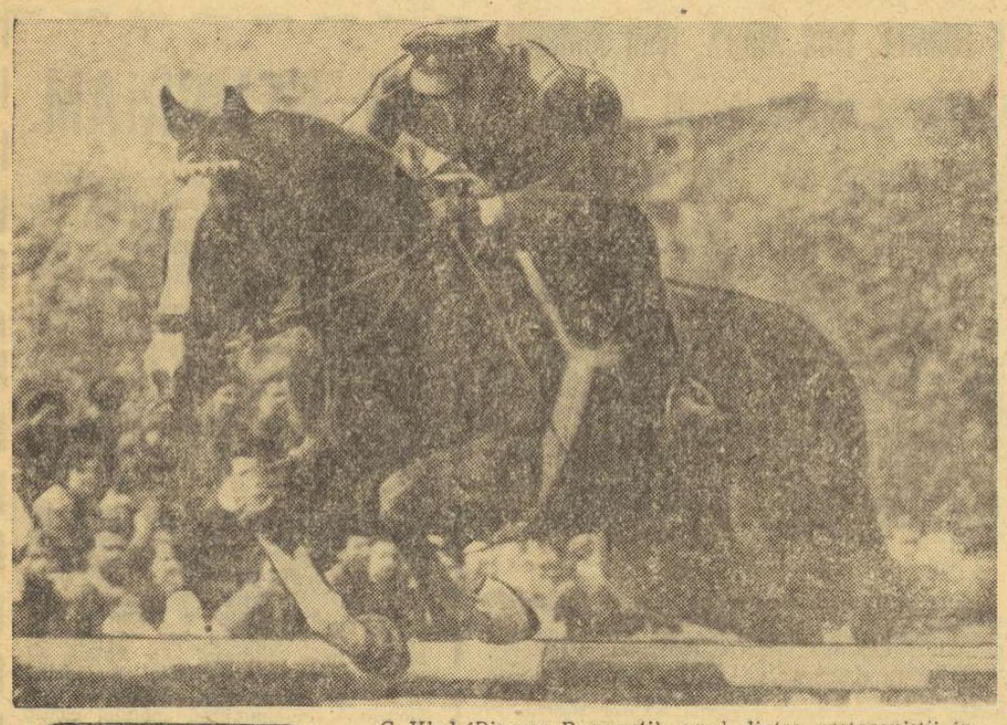

C. Vlad (Dinamo București), unul dintre protagoniștii întrecerilor de la Craiova

CRAIOVA. În ultima zi a concursului dotat cu „Cupa Federației române de călărie" a avut loc proba de obstacole pe echipe. După disputarea barajului, la care au participat echipele C. S. M. Sibiu și Steaua București, s-a stabilit următorul clasament: 1. **C.S.M. Sibiu** (I. Munteanu cu Haiduc, F. Mureșan cu Luminiș, D. Roșca cu Bigam, H. Muler cu Rival, E. Wermescher cu Gica, A. Bozan cu Gicu) 3 puncte penalizare, 2. **Steaua** (I. Ciocmata cu Severin, C. Dinescu cu Graur, A. Costea cu Zefir, D. Velea cu Păunaș, A. Donescu cu Germinal, V. Bărbuceanu cu Saghia) 4 p, 3. **Dinamo București** (N. Vlad cu Keops, M. Simion cu Petrișor, E. Ionescu cu Baiadera, C. Vlad cu Spirt, O. Recer cu Gama) 4 p.

„Cupa federației" a revenit echipei C. S. M. Sibiu, care a totalizat 353 puncte. Pe locurile următoare: Steaua 310 p, Centrul de călărie București 261 p.

S. GURGUI,
coresp. principal

DUMINICĂ SE ALEARGĂ DERBY-ul DE TRAP

Duminică, pe hipodromul ploieștean se va alerga Derby-ul. Proba va reuni la start următorii concurenți: Corbu, Izvin, Jeratec, Păuliș, Olga, Soia, Vrăjitor, Rebus, Nidina. Lor li se va adăuga poate și armăsarul Hinduș, dacă se va reface după accidentul suferit la copită.

În baza rezultatelor de pînă acum, Corbu, Izvin, Păuliș și Olga sînt concurenții cei mai autorizați să ocupe primele locuri. Outsideri sînt Jeratec și Soia.

Reuniunea va mai cuprinde o alergare de viteză, de 1 600 m, în care o serie dintre cei mai buni cai ai hipodromului vor face tentative pentru noi recorduri. De asemenea, spectatorii vor avea ocazia să vadă în alergarea a cincea cei mai buni cai afirmați pînă în prezent din generația de 2 ani.

N. D.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

„Internaționalele" de atletism domină autoritar panoramicul competițional al acestui sfîrșit de săptămînă. O face, desigur, înainte de toate prin propria-i valoare și strălucire. Dar — în bună măsură — la plusul de interes cu care sînt așteptate întrecerile ediției a XVII-a a concurat, se pare, și replica, în general, modestă a celorlalte sporturi. Doar scrima (sîmbătă și duminică — finalele campionatelor naționale, la echipe) și cursele de trap (duminică, la Ploiești, derbyul cailor de 4 ani pe clasica distanță de 2 800 m) fac atletismului o „concurență" pe planul importanței și al spectaculozității. Fără, însă, să reducă prea mult din handicap.

Mai sînt, e drept, programate o serie de competiții („Zone" în Cupa U.G.S.R. la box și în campionatele de caiac-canoe ale juniorilor, întîlniri internaționale ale luptătorilor juniori ș.a.), dar ele captează doar interesul unui număr redus de spectatori, poate mai mic chiar decît al... concurenților. Cît privește celelalte sporturi (baschet, handbal, polo, înot, rugby, gimnastică, haltere, canotaj, tenis, tenis de masă etc.), *ele continuă sau încep o dată cu sfîrșitul săptămînii o vacanță competițională mai mult sau mai puțin (în special) justificată, în raport cu unanimele și stăruitoarele dorințe de progres.*

Așadar, prin el însuși, dar și prin abandonul „adversarilor", atletismul este în această săptămînă la înălțime. De fapt, acolo unde este locul lui cu adevărat. Chiar atunci cînd nu ne aflăm în cvasivacanță fotbalistică.

☆

Cu prilejul „internaționalelor", federația de specialitate a tipărit un foarte frumos program al competiției. Inițiativa se cere subliniată nu numai pentru faptul că editarea unor asemenea programe răspunde nevoilor de informare a spectatorilor și, bineînțeles, de popularizare a diferitelor sporturi. De data aceasta — în plus — filele cuprinse între capetele programului atletic reconstituie temeționant pentru mulți din prietenii mai vîrstnici ai stadionului) mica dar atît de frumoasa istorie a unei competiții internaționale consacrată definitiv în sportul mondial.

Întrecerea care, de-a lungul anilor, a reunit pe pista de alergări atleți din 35 de țări, reprezentînd toate cele cinci continente și care ne-a înlesnit cunoștința cu atîția mari performeri: Elvira Ozolina, Henk Visser, Taisia Cenckik, Dana Zatopkova, Emil Zatopek, Michel Jazy, Vladimir Kuț, Ludvik Danek *și mulți alți sportivi de mare valoare, nu-și dezminte nici în acest an tradiția. Printre participanți — atleți și atlete din 20 de țări — multe capete de afiș, un pluton de vedete condus de tunisianul Gammoudi și cubanezul Figuerola, ambii medaliați cu „argint" la Jocurile Olimpice din capitala niponă.*

Aceasta, dacă ne referim la oaspeți. „Internaționalele" sînt, însă, în primul rînd, un mare examen al atletismului românesc.

Ne amintim cu multă plăcere și bucurie de strălucite prezențe românești la edițiile precedente ale competiției. Le așteptăm și le dorim împlinite și acum, la douăzeci de ani după startul inaugural al „internaționalelor". Gîndurile iubitorilor de atletism, ale tuturor amatorilor de sport de la noi se îndreaptă azi spre noua generație a atleților. Ginduri care s-ar cuveni înțelese. Sentimente care ar trebui împărtășite. Desigur, și speranțe care se cer împlinite. Cu Mihaela Peneș, Lia Manoliu, Viorica Viscopoleanu, Șerban Ciochină, Virginia Bonci, Valeria Bufanu, Ileana Silai, Olimpia Cataramă *și alți sportivi cu evidente posibilități de îmbunătățire a performanțelor proprii, echipa României are acum un excelent prilej să dovedească potențialul ei valoric.*

Este neapărat nevoie de un asemenea răspuns.

Pentru continuele eforturi dăruite cu generozitate atletismului nostru în general. Pentru că se apropie Jocurile Olimpice și a trecut ora incertitudinilor. Pentru că, înaintea tuturor, atleții români sînt datori să contribuie în cea mai mare măsură la succesul competiției. Și chiar, dacă vreți, pentru că pe listele de recorduri ale „internaționalelor" nu figurează decît Alexandru Bizim *(80,60 m la suliță — în 1962) și* Iolanda Balaș *(1,85 m la înălțime femei — în 1960 și 1961)! Poate că acum...*

În sfîrșit, fapt inedit, atletismul este la înălțime în această săptămînă și datorită locului de desfășurare a „internaționalelor". Pentru prima oară în istoria competiției, atleții și atletele nu se vor mai întîlni pe pista stadionului „Republicii", ci mult mai... sus, pe stadionul din fermecătorul decor montan al Poienei Brașovului, la o altitudine de 1020 m. Ceea ce ne face să ne gîndim și mai mult la apropiatele întreceri olimpice...

Silviu FLORESCU

Criteriul internațional al juniorilor

Contratimpul a decis noul lider — Mihai Băcanu

CONSTANȚA, 25 (prin telefon, de la trimisul nostru). Piatra de încercare a valorii ciclistului este, de bunăseamă, întrecerea solitară cu acele cronometrului. Cel care știe să-și dozeze mai bine efortul, să întrebuințeze cel mai eficace raport al pinioanelor pentru fiecare porțiune a drumului, să lupte cu el însuși, și, mai ales, cu singurătatea și monotonia probei își vede eforturile încununate de succes. După victoria din prima etapă a lui Hrisoveri, în cea de a doua, contratimpul individual desfășurat joi dimineața pe șoseaua **Constanța — Negru Vodă (20 km),** un alt elev al tînărului antrenor brăilean **Mihai Simion** și-a înscris numele pe lista învingătorilor în ediția din 1968 a **Criteriului internațional al juniorilor.** Acesta este **Mihai Băcanu** (Tînărul metalurgist Brăila). Plecat în cursă al 42-lea, el a fost cronometrat la sosire cu 29:33 **(medie orară 40,60 km),** cel mai bun timp pînă la el, rezultat care a rămas „în picioare" și după sosirea ultimului concurent. Rezultatul său este foarte merituos dacă ținem seama că l-a învins pe următorul clasat cu 39 s, într-o probă în care pe parcursul a 59 s s-au „înghesuit" concurenții de la locurile 2 la 18!

Clasamentul etapei: 1. M. Băcanu (T.M. Brăila) 29:33, 2. I. Selejan (CSM Cluj) 30:12, 3. M. Ioniță (Dinamo) 30:21, 4. A. Suciu (Dezrobirea Brașov) 30:24, 5. P. Ivănescu (Șc. sp. 1) 30:26, 6. T. Constantin (T.M. Brăila) 30:27...

Clasament general după două etape: 1. M. Băcanu 2h 50:49, 2. I. Selejan la 0:54, 3. M. Hrisoveri la 1:07, 4. M. Ioniță la 1:18, 5. A. Suciu la 1:21, 6. P. Ivănescu la 1:23.

Vineri — etapă pe circuit, în centrul orașului Constanța (40 km).

I. DUMITRESCU